

Kč převyšující, rozhodl usnesením podle § 496 a 499 c. ř. s., ježto tato ustanovení se na řízení před ním vůbec nevztahují. Ustanovuje-li zákon, že předpisů v řízení před sborovými soudy první stolice (§ 226 až 430 c. ř. s.) má býti »obdobně« užit, není tu místa pro obdobné použití jiných zákonných ustanovení a nelze tudíž ani použití předpisů čtvrté části civilního řádu soudního (§§ 461 a násl.) o opravných prostředcích, nanejvýš došly tyto v zákoně o pracovních soudech zvláštní odchylné úpravy. Odvolací soud měl tedy v souzeném případě rozhodnouti rozsudkem podle prvního titulu druhého oddílu druhé části civilního řádu soudního, ovšem až po novém projednání věci, a neměl rozsudek soudu první stolice zrušiti a věc mu vrátiti, by ji dále projednal a rozhodl, neboť projednání věc znovu je podle výslovného předpisu § 33 zák. o prac. soudech povolán odvolací soud. Pokud napadené usnesení vyslovuje, že odvolacímu soudu následkem pochybeného odvolacího návrhu ani není možné ve sporu rozhodnouti, přehlíží, že rozsudek musí vyřídití učiněný návrh a že, má-li soud za to, že návrh není opodstatněn, vydá rozsudek tomuto právnímu názoru vyhovující. Ostatně, neplatí-li, jak dovozeno, předpisy civilního řádu soudního o řízení před odvolacími soudy, nemá ani ustanovení § 483 c. ř. s. platnost a není žalobci zabráněno, by ještě při jednání u odvolacího soudu nedbal náležitě opravy svého návrhu. Poukazuje-li napadené usnesení k tomu, že odvolací soud jest stolicí přezkumnou a že v souzeném případě nemá, co by přezkoumával, a nemůže v meritu odejmouti stranám jednu soudní stolicí, nelze přehlédnouti, že odvolací řízení ve věcech pracovních došlo zvláštní úpravy, podle níž druhá stolice není ryze přezkumnou stolicí, neboť má v mezích odvolacími návrhy určených věc z n o v a projednati, což znamená, že na příklad odvolací soud není obmezen ve směru skutkovém na stav, jak byl zjištěn pracovním soudem, nýbrž že strany mohou uváděti nové skutečnosti a průvody, nehledíc k tomu, proč je v první stolicí nevedly; ovšem o nových nárocích kterékoliv strany nelze jednati podle § 33 odst. (3) zákona čís. 131/31 sb. z. a n. Ani podle § 496 c. ř. s. není odvolacímu soudu zabráněno, by místo vrácení rozhodl ve věci samé, a to nejen k návrhu stran, nýbrž i, je-li to podle úsudku soudu přiměřené, by vyřízení bylo urychleno (§ 496 poslední odstavec c. ř. s.). Ustanovením § 33 zákona o pracovních soudech jest v podstatě ještě rozšířena aplikace této právní myšlenky na pracovní soudy, hledíc k povaze sporů tam projednávaných.

Čís. 12952.

Nestačí dovolací návrh, aby po f o r m á l n í stránce bylo vydáno rozhodnutí, nepraví-li, jaké v ě c n é rozhodnutí žádá.

Podmínkou podružné určovací žaloby není průkaz právního zájmu na tom, aby se určení stalo co nejdříve. Podružná určovací žaloba jest však nepřipustná a zbytečná, má-li jí býti rozhodnuto jen o tom, co k hlavní žalobě beztak již pravoplatně musí býti rozhodnuto.

(Rozh. ze dne 26. října 1933, Rv I 2197/31.)

Občanská záložna v Ú. domáhala se jako postupnice Františka M-a na Jarmile M-ové a Bertě S-ové solidárního zaplacení 634.484 Kč 22 h a na Dr. Š-ovi solidárního zaplacení s prvými dvěma žalovanými 450.000 Kč. Jarmila M-ová vznesla proti Občanské záložně v Ú. podružnou určovací žalobu, že Občanská záložna jest povinna uznati, že Františku M-ovi, jejímu postupiteli nepřislušel proti žalobkyni Jarmile M-ové ze žádného skutečného ani právního důvodu nárok na zaplacení 634.484 Kč 22 h. Dr. Š. pak vznesl proti Občanské záložně podružnou určovací žalobu, že Občanská záložna jest povinna uznati, že Františku M-ovi, jejímu postupiteli, nepřislušel proti Dr. Š-ovi nárok na náhradu 450.000 Kč. Procesní soud první stolice vyhověl oběma určovacím žalobám a zamítl žalobu Občanské záložny. Odvolací soud nevyhověl odvolání Občanské záložny a potvrdil napadený rozsudek s tím, že se žaloba Občanské záložny proti Bertě S-ové zamítá pro tentokráte.

Nejvyšší soud I. odmítl dovolání Občanské záložny z výroku odvolacího soudu o žalobě podané Občanskou záložnou proti Jarmile M-ové a Bertě S-ové o solidární zaplacení 634.484 Kč 22 h a proti Dr. Š-ovi o solidární zaplacení s prvými dvěma žalovanými 450.000 Kč; II. vyhověl však dovolání Občanské záložny z výroku, jímž bylo vyhověno určovacím žalobám Jarmily M-ové a Dr. Š-a, a napadený rozsudek a jeho změnou i rozsudek prvního soudu změnil tak, že se obě žaloby odmítají.

D ů v o d y:

Ad I. Dovolací návrhy znějí: 1. aby byl napadený rozsudek změněn v ten smysl, že se určovací žaloby Dr. Š-a a Jarmily M-ové zamítají a 2. v ostatní části aby byl rozsudek druhé stolice změněn anebo zrušen. Prvý návrh vyhovuje, ač není úplně správně upraven, věcně předpisu § 506 čis. 2 c. ř. s., nikoli však návrh druhý, neboť vyslovuje jen přání, aby po f o r m á l n í stránce bylo vydáno rozhodnutí, nepraví však jaké věcné rozhodnutí žádá. Že dovolací návrh musí vytknouti i, jaké věcné rozhodnutí dovolatel žádá, plyne ze slova »která« (»welche«) § 506 čis. 2 c. ř. s. Bylo proto dovolání pokud směřuje proti výroku odvolacího soudu o žalobě podané pod č. j. Ck XVII 140/29-1 Občanskou záložnou v Ú., zapsaným společenstvem s r. o., proti Jarmile M-ové a Bertě S-ové o solidární zaplacení 634.484 Kč 22 h s příslušenstvím a proti Dr. Š-ovi o solidární zaplacení s prvými dvěma žalovanými 450.000 Kč s příslušenstvím odmítnouti podle §§ 471 čis. 3, 474 odstavec 2 a 513 c. ř. s. Tím jest vyřízeno zcela dovolání pokud se snad týká Berty S-ové.

Ad II. Zbývá proto rozhodnouti jen o dovolání z výroku vydaného o záporných určovacích žalobách Jarmily M-ové (Ck XVII 203/29) a Dr. Š-a (Ck XVII 204/29). Dovolání jest důvodné. Jest sice souhlasiti s názorem odvolacího soudu, že podmínkou podružné určovací žaloby podle § 96 j. n. není průkaz právního zájmu na tom, by se určení stalo co nejdříve, poněvadž právní zájem vyplývá z prejudiciality (tak také

Dr. Ott: Studium nového řízení soudního, díl II z r. 1898, str. 30). Avšak právě tak, jako mezitímní určovací návrh podle §§ 236 a 259 c. ř. s. sleduje účel rozšířiti pravoplatnost rozhodnutí přes hranice vyřčené žalobou, má též účel podružná žaloba určovací a jsou proto i mezitímní návrh určovací, i podružná žaloba určovací nepřijatelné a zbytečné, má-li jimi býti rozhodnuto jen o tom, co k žalobě a k žalobě hlavní stejně již pravoplatně rozhodnuto býti musí (srovnej Klein, Vorlesungen, str. 207). V souzeném případě se domáhají Jarmila M-ová a Dr. Š. podružnými žalobami určovacími záporného určení toho, čeho plnění odpůrkyně v hlavním sporu žádá, jde tedy o rub a líc a o nic více, takže rozhodnutím hlavního sporu jest rozhodnuto důsledně i o předmětu určovacích žalob, a bylo proto dovolání v tomto směru vyhověti a podružné určovací žaloby odmítnouti.

Čís. 12953.

Byla-li z pohledávky, kterou si věřitel počítal výše než byla soudem uznána za pravou, část postoupena a část zabavena, týkal se postup a zabavení jen existující a platné části pohledávky a, nastalo-li promlčení postoupené a exekučně zabavené části pohledávky, je promlčením zasažena ona část domnělé pohledávky, která podle výroku soudu věřiteli po právu přináležela. Je-li postoupená a zabavená a napotom promlčená část udánlivé pohledávky větší než její část, která je podle výroku soudu po právu, zanikla celá pohledávka věřitele promlčením. Lhostejno, že věřitel podal včas žalobu o udánlivý zbytek své pohledávky, a nezáleží ani na tom, že postoupená část pohledávky byla věřiteli zpět postoupena a exekuční zabavení druhé části pohledávky bylo zrušeno a že věřitel zaplatil příslušné částky postupníkovi a vymáhajícím věřiteli ze svého.

(Rozh. ze dne 26. října 1933, Rv I 418/32.)

Žalobce vystavěl pro žalované vilu. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaných nedoplatku 88.252 Kč 85 h, jež rozšířil na 200.580 Kč 60 h, z těchto důvodů: Žalující strana odečetla podle původního vyúčtování od své pohledávky za žalovanou stranou 112.327 Kč 75 h. V žalobě byly uvedeny jako uhrazené 90.000 Kč, postoupených A-ové a J-ové, dále exekučně zajištěná pohledávka C-a 17.277 Kč 75 h a pohledávka T-ové 5.050 Kč, žalovaná strana se však s těmito věřiteli žalující strany nevyrovnala. Žalobce se později s těmito svými věřiteli sám vyrovnal, pohledávky ty ve výši 112.327 Kč 75 h byly mu zpět postoupeny a rozšířil proto žalobu o tyto částky. Procesní soud první stolice připustiv rozšíření žaloby, žalobu zamítl. Důvody: Žalovaná strana byla by povinna podle posudku a súčtování znalců doplatiti žalující straně 28.170 Kč 13 h. Žalobce postoupil však roku 1924 z pohledávání za žalovanou stranou částku 90.000 Kč A-ové a J-ové. Dále byly na tuto jeho pohledávku vedeny exekuce, mimo jiné též C-em a T-ovou. A-ová, J-ová a C. vedli o tyto pohledávky